

EL BORINOT

Setmanari il·lustrat

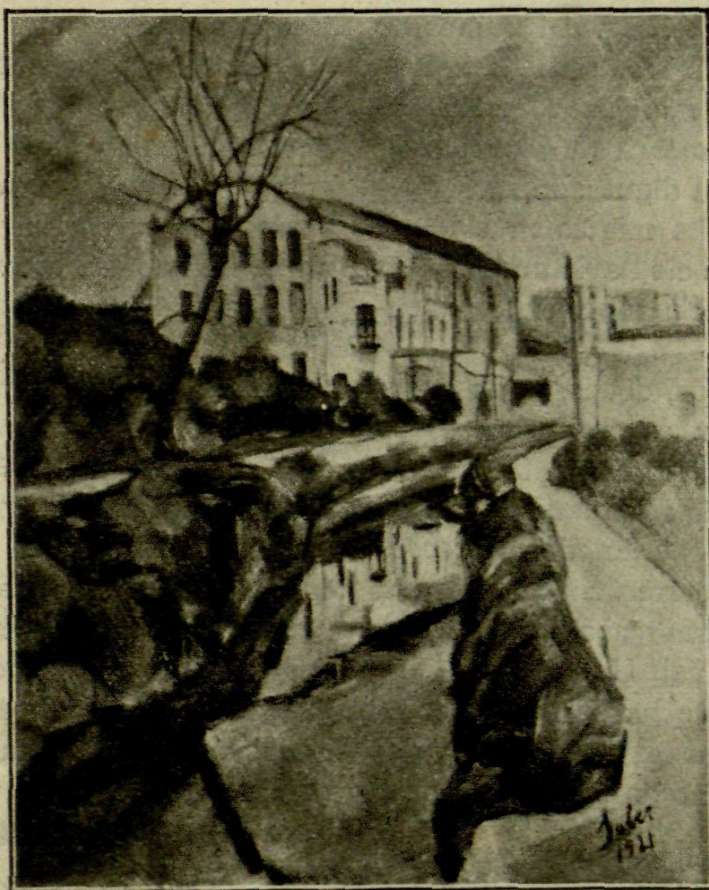
20 cms.

ANY V. N.º 169

17 FEBRER 1927

PREU DE SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PTES. TRIMESTRE

LA CORRESPONDÈNCIA A L'ADMINISTRACIÓ: ANGELS, 22 I 24. — BARCELONA

Rec Comtal, per Ramon Soler.

2. - EL BORINOT.

UNA SORPRESA?

Les notícies són com les essències: si no es conserven en flascons hermèticament tapats, s'escampen. Antigament, quan la gent no avançava un peu fins no tenir ben assegurat l'altre, que no existien diaris que publicuessin set edicions en vint-i-quatre hores, ni els taxis marcaven un mínim de setanta de promig, els homes eren més reflexius i, en parlar, ho feien amb aquell dolç aplom que no permetia de tornar una paraula enrera ni els calien notaris que els prenguessin acta dels trectes llurs.

Era llavors que es fabricaven adagis, refranys, apotegmes i sentències que el temps ha conservat i tramès de generació en generació sense esbravades de cap mena. La sobrietat en el parlar era ferment de substància; es parlava com si diguéssim filosòficament, àdhuc molts migcloïen els ulls i tenien exsangües els llavis de tant com havien mesurat els mots abans d'engegar-los.

En aquell temps, doncs, ja ho deien que "secret de u és segur, secret de dos es dubtós i secret de tres no hi ha res". Vegeu-ho si en tenien, de raó, aquells avis en parlar de les coses abans d'eixir al carrer. Suara hom diu que s'està preparant una sorpresa (?) pel vinent Carnaval. Una sorpresa (?) i ja es diu en què ha de consistir. Ja s'ha esbravat com les ampolles de gasosa que mai no tapen just. Adéu, encís!

El públic ja s'impacienta per sorprendre's (?) davant l'original comparsa que pròximament pensa deambular pels carrers i places de Barcelona. Hom espera espeterrar-se davant

una colla de gent originalment disfressada. Ja es té el comentari a punt, que és com si diguéssim la rebentada a la bestreta.

Ens consta que la idea es perillosa, subversiva: figureu's que es vol fer sortir una nombrosa comitiva d'homes, dones i xicalla abillats amb la indumentària de vint-i-cinc anys enrera. Els homes lluiran roba llisa, barret fort, plastró, capa i borseguins negres: les dones falde llargues fins arran de turmell, jaquetes de panyo cordades al coll, tannara i cara neta del dia; la xicalla anirà senzillament vestida amb una cosa o altra que els tapi les carns.

Això es proposen exhibir una colla de ciutadans bromistes i audaciosos. Sort que la nova ha començat a circular i és segur que les autoritats procuraran intervenir-hi per tal d'evitar un escàndol. No convé arriscar-se jugant amb foc arran del polvorí. On s'ha vist que, avui, que la higiene va imposant-se, surtin quatre despreocupats desenterrant modes i costums de... 25 anys enrera? Ja ens plauria de saber ço que es proposen, ço que pretenen, quina és la finalitat que encalcen? La moral! Va, va...

La moralització dels costums té sols dos vehicles segurs per arribar a lloc: el cinema i la premsa gràfica de gran circulació. Els analfabets que no saben llegir i els super-analfabets que llegeixen i no en capeixen res tenen el camí ben fressat per illustrar-se sense gaire esforç. La projecció i la premsa gràfica de major circulació, ja ho he dit i repetim-ho són els únics mitjans.

Hom diu que al Japó prompte

s'acordarà el tancament d'escoles i universitats per tal de difondre la cultura mitjançant els dos procediments esmentats que ja el poble nipó s'ha fet voluntàriament obligatori; ben entès que el cas dels japonesos és general en els països de latituds més oposades car—com diu l'adagi—"a tot arreu tenen béc les oques" per bé que n'hi ha de diferents dimensions i formes; qui diu béc diu ventrell i, en qüestió de ventrells passa com en les modes, que cada poble se les fa i cada gust les tria.

Ací estem com en un país de simis car no fem més que malcopiar les extravagàncies d'altres indrets, passejant la nostra desimboltura amb aquella inconsciència que fa caure l'ànima als peus i regirar les tripes.

Nosaltres si ens és permès de dir la nostra opinió, entenem que durant el Carnaval s'hauria d'obligar a vestir la gent en la forma ideada per la colla que vol exhibir-se amb indumentària castissa de principis del segle que vivim. Així podria establir-se el contrast i, potser ens hi farien un tip de riure. No els sembla que, a voltes, es avantatjós que les notícies sorprenents (?) siguin descobertes abans d'hora?

FLENDI.

LA VENJANÇA DE LES FLORS

Al despertar de l'aurora
d'un matí de primavera
em passejé prop riera
que besa el riu a tothora.
Vaig trobar-la falaguera.
I esguardant ja a plena llum
ple de flors, la més gemada
veig, borroè, que he trepitjada:
I ella així tan malaurada
es venjà augmentant perfum.

FRANCESC FONT MITJAVILA

Barcelona 10 de Abril de 1894

Lo Frare Mostén

10
cèntims

La mar de regals per sorpresa!!
PERIÒDIC SATÍRIC I HUMORÍSTIC QUE DONARÀ MÉS
D'UN DÍGIST
Sortirà los días 10, 20 y 30 de cada mes

10
cèntims

REDACCIÓ
A la punta del dit de Colón

No s'admeten subscripcions, ni desafios
La Correspondencia i la billetes de Banc
s'admeten al kiosco de frente Batim

ADMINISTRACIÓ
A la punta del Tibidabo

MOSSÉN PATAFA

Suposo que vostès no l'haurà conegut, y crec que ho sento, perquè m'estalviaria el treball de fer-li el retrato y ara m'hi veig obligat.
Quan jo l'vaeig conèixer, ja devia tenir lo menos una xarxutona d'anys; però la dany tan bà, que l'havia quedat ajudada, semblava talment que l'portés només pera acreditarlos. Era un home bastant baixet, ample d'espatlles, de cap enterament blanc, los ulls sortits y riaratxos, las galtes rojas y plenas tan com la pell, la hi permetia, destacant en mitj d'aquelles, un nas molt y sumat; llibris algo abulats; orellas petites; front rapayós, lo clatell groixut y stavellat y un sota-barba que Deu n'hi donés.
Fill d'una població petita y per amor a la mateixa, no aspirà may ningú a obtenir ni una trieta vicaria per lloch; preferí sempre la frata companyia d'aquelles parets que l'havien vist naixer, a tota la pompositat ab que tal vegada se l'havia pogut veure envoltat, si s'hagués arribat a pujar los escalafons de la carrera eclesiástica. No tenia ambició ni motius pera tenir; perquè disposava d'una grudeja que

acompanyada ab los mequins frays de sos serveys prestats a la parroquia, li proporcionava lo suficient pera viure modestament y lliure d'obligacions per al engorrossa, motiu de més pera que l'investir los hàbits talers ja prenguts la resolució de limitarse a no esser res més que un capellà ríet per tota la vida.

Contava ab moltes y merescudas simpatias, degut al seu caràcter fructu y competenci; y tot hom se familiarisava y agraït l'conèixia ni homenava per altre nom que el de mossén Patafa, mal que li havien donat y portava ja de molts anys la casa en que ja naixer y about sempre havia viscut.

Encara que ab tots sos convechins tingues sempre obertes de bat a bat las alas de la franguesca, no per això deixava de guardarli tota la respectuositat deguda y fins se l'entonava y ab rahó per un home d'un gran coneciment natural y molta experiencia, però que se li confiaven los asuntos més delicats, demanantli pare sobre la mateixa y ell, lo mateix, donava un concell, que parlava de las cultivas, o explicava com s'han de condimentar los caragols a la pastarallada.

Casi tot lo dematí solia passar-lo a la iglesia, pero en havent dinat, ja se solia, després d'un hora de siesta, sortir tot xano xano a fer la passejada de costum y de retorn, s'anava alarant de casa en casa a fer petar la clava ab la gent de las botigas que estaven treballant al peu de la porta. Donava gust de veure l'plantat al mitj de l'carrer apoyantse en lo bastó y rebentant, ab la solena alçada de l' devant un pam y mitj de terra, ensejant los sabates ab aivalls y lo baixos de les pantalles de vellut arremangats. A vegades l'havien vist al voltant d'un vellador ja enfiant alguna agulla, ja cercant nyinyols, o be embetant espardeyas com si s'hi guanyés la vida; jo mateix estava tip de veure l' a cul ferer de l' costat de casa seva, assegat coma assa cama allà en lo banch del dinte de la porta ab l'enclausto al devant, un cabasset al costat y matell als dits, entretemintse a anà adreçant a les ferraduras.

GRESCA I PROPINA

En feien i en donaven periòdics com *Lo frare Mostén*.—Tamany 31'8 x 20'5. Periòdic sortit a Barcelona per primera vegada el dia 20 de març de 1894. Es publicava els dies 10, 20 i 30 de cada mes. De gresca. El dirigí l'Albert Llanas. Redacció "a la punta de dit de Colón", diu. Administració "a la punta del Tibidabo". "No s'admeten subscripcions ni desafios". Preu: 10 cèntims. Consta de 4 pàgines. Hi veiem la signatura de Salvador Bonavia. Regalava "sorpreses" (dins les sobres enganxats al periòdic), un sistema que ja va emprar l'altre periòdic de l'any 1886 "*El Fraile Mostén*". En feia vendre molts. Molts dels seus números eren sobre paper de color, vermellenc. En veiem fins al número 26 (30 novembre 1894). Impremta Pujol i C., Tallers, 45.

Bibliografia de la Biblioteca General de la Universitat de Barcelona

PERIÓDICO LATINO-ILUSTRADO, REPUBLICANO-DEMOCRÁTICO-PROGRESIVO, SOCIALISTA

PORTOS DE SUSCRICION	REDACCION Y ADMINISTRACION	PRECIOS DE SUSCRICION
Redaccion y Administracion: Calle 14, No. 10, Centro, Pinar del Rio, P.R. En los Estados Unidos y en el extranjero: \$2.00 por año, \$1.00 por semestre. En el extranjero: \$3.00 por año, \$1.50 por semestre. En el extranjero: \$4.00 por año, \$2.00 por semestre. En el extranjero: \$5.00 por año, \$2.50 por semestre. En el extranjero: \$6.00 por año, \$3.00 por semestre. En el extranjero: \$7.00 por año, \$3.50 por semestre. En el extranjero: \$8.00 por año, \$4.00 por semestre. En el extranjero: \$9.00 por año, \$4.50 por semestre. En el extranjero: \$10.00 por año, \$5.00 por semestre.	Integrante del Sindicato de los Trabajadores de la Industria del Azúcar, S. A. Redaccion y Administracion: Calle 14, No. 10, Centro, Pinar del Rio, P.R.	En los Estados Unidos y en el extranjero: \$2.00 por año, \$1.00 por semestre. En el extranjero: \$3.00 por año, \$1.50 por semestre. En el extranjero: \$4.00 por año, \$2.00 por semestre. En el extranjero: \$5.00 por año, \$2.50 por semestre. En el extranjero: \$6.00 por año, \$3.00 por semestre. En el extranjero: \$7.00 por año, \$3.50 por semestre. En el extranjero: \$8.00 por año, \$4.00 por semestre. En el extranjero: \$9.00 por año, \$4.50 por semestre. En el extranjero: \$10.00 por año, \$5.00 por semestre.

Los sucesos de Ripoll y Urgel han indignado tanto al gobierno español, que debieron producirse los más energicos represalias que en cualquier anterior, para castigar crímenes semejantes, mandando tanto por parte de los absolutistas, defensores de la religión, no se compadeciera en sírvase racionalmente desobediencia de los facultades de estado y justicia.

Alternativamente el pueblo de Barcelona, se vea extranjero y siempre a la altura de las circunstancias, ha sabido una vez más responder a esta altura, ya que, la intervención de los tres estados del año 11 hubiera sido una página negra en los annales de la República y probablemente uno de sus grandes conflagraciones, tanto así, como de lo que cuenta más tarde en su historia.

Los mensajes sirven como recordatorio para las heridas vivientes en Cataluña, pide el escritor, el luto de los muertos, sermonea y fludea del interior siempre de distintos momentos, pide eternidad, por una muestra de eternidad fludea surge contra los momentos vividos que indicaron nuestra senda con sus hechos, compromisos, su fe y valores. Fludea de nuestra vida y plantea (plantea) el cuestionamiento.

El holismo tiende a relegar las causas en general de la comunicación humana. Los holistas, entre otros, se refieren desde el lenguaje, considerando los lenguajes de los pacientes como los más importantes para ellos, olvidando la importancia de los procesos mentales, especialmente de las consecuencias que quedan de la conciencia y de sentido y cuando se les interrogan acerca una vida, solo responden que de sentido y la experiencia, se trata a veces cuando se cuestiona los procedimientos de la vida. En la vida, de hecho, la vida y el lenguaje humano, se interrelacionan y se comunican.

El tema, en consecuencia, es jugado en un lenguaje popular y al momento de la interpretación caudales, ya con sus permanentes tensiones, ya impregnado en una fructífera, y a veces, de una manera de un tipo de por, ya sacando de sus tensiones y conflictos de la civilización.

[illegible]

haciendo blanco de su singularidad propia a hombres generosos, dulces e indolentes, vagabundos y pobres, solas; todo en nombre de su Dios en quien «perjanan» las cruces y de una religión muy hermosa y cuya moralidad concuerda con las honras y el amor. Haciendo desaparecer la fe del creyente, con sus creencias y tradiciones en el mundo, sin embargo y a la vez en él, creándose siempre dentro de la sociedad y de la familia.

Los individuos, por consiguiente, están fuera de la ley, no sólo en cuanto a que las partículas de bacterias en sus miembros. Pólanse en extralímites, tanto criminales, a los gobiernos extranjeros y tiene completa autonomía a la vida pública. Después de los sucesos de la ~~Comuna~~ el gobierno de Viena pasó a ~~los~~ ~~señores~~ la esclavitud de sus individuos, no obstante de tener estos en sus miembros los dioses de los cielos como la más alta bendición que haya sus actos en principio de moral y progreso, y ahora obligado por imperiosas circunstancias, que los señores se alaban y van en otros

(Qué espectáculo se plantea ante los ojos de un pueblo indiano, cuando sus nobilísimas por la historia y la civilización, levantadas la bandera del abolicionismo con todos sus honores, se vea a un extranjero)

(Just improvements of your present of clergy are needed, says the reviewer, to make a success.)

Una parte, la más ignorante y viciada, situada en zonas de extrema pobreza y de la zona rural, y la otra, que trata de destruir

[illegible]

En proceso de todo punto haber un enfoque
indiferente para la salud del pueblo y considerar
estas cosas como la información rutinaria,
acostumbrando al vecino de la zona.

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

ASUNTO DE LA LAMINA

La Union que publica el dia de hoy el presente, segun se observa a la izquierda del Rio

La Union que publica el dia de hoy el presente, segun se observa a la izquierda del Rio

Las fiestas reglamentarias, según que traspase, al menos se celebrarán en su honor, con una festividad especial.

En virtud que en esta se puede conseguir el fin que se desea.

En la corte de regente moraban particularmente dos señores que se entendieron de las vicisitudes de España correspondientes al Duque, un belicista don Juan Pacheco, hombre y granísimo caballero.

Don Juan, por su vez, confesaba, en sus horas solitarias de sus retiros, en leer los tratados, según se le iba dando a leer, que venía al mundo.

Interrogado por los señores del Consejo del Rey, don Juan

[illegible]

1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900
 1901
 1902
 1903
 1904
 1905
 1906
 1907
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324

Letter to Mr. [Name] at [Address]

• *Nonlinear regression* is a technique used when the relationship between the dependent variable and the independent variable is not linear. It is used to model the relationship between a continuous dependent variable and one or more independent variables. It is used to model the relationship between a continuous dependent variable and one or more independent variables. It is used to model the relationship between a continuous dependent variable and one or more independent variables.

It is particularly

Yours truly,
[Signature]

[illegible]

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

José Sardà i Salvany Obre

(Del llibre «Ideari del Dr. Sardà i Salvany»
de la Biblioteca Sabadellenca).

ASPECTES LITERARIS

LA MUNTANYA I EL MAR

Catalunya ha de compartir el seu amor amb les coses de la muntanya i del mar. Mentre una meitat de la nostra terra rep les alenades dels vents pirenenics, l'altra meitat s'oreja amb la marinada. En realitat, doncs, Catalunya no és ben bé ni marítima ni muntanyenca exclusivament; però una fusió del mar i la muntanya intervenen en la plasmació del seu esperit ètnic, puix que el caràcter dels catalans, serè i fresc per bé que una mica roent de vegades, delata la influència que els aires saludables del terror i de l'aigua exerceixen damunt de tots nosaltres. No recordem en aquest moment si fou el gran Unamuno qui ens qualificà de mediterranis; si per cas, el mot no pot ésser pas més just. Ho som àdhuc en el temperament, de mediterranis.

Tan íntimament lligats estan a Catalunya, la muntanya i el mar, que sovint es confonen. Mireu, si no, la Costa Brava, el Montjuich, Garraf... A cada punt ens presenten braços de terra mar endins i, recíprocament, braços de mar dins la terra en un idilli etern d'aigua i pedra que sembla, en molts indrets, com un festeig delitós dels elements. La comunicació de la muntanya amb el mar, la barreja d'uns aires amb els altres, fa que la nostra atmosfera esdevingui renovada constantment. Es clar que hi ha indrets de la nostra terra on el predomini d'un vent determinat s'accentua més, sobretot a l'Empordà; però en general aquella mescolança reporta al nostre cel una serenitat i una benignitat nobilíssimes. I tant com el cel, diríeu que ens oreja l'esperit.

La muntanya ha tingut entre nosaltres els seus devots entusiastes, com els ha tingut i els té el mar. Tot un període de la nostra literatura respira un bleix assenyalamet munta-

nyenc. Però a la muntanya va perjudicar-la, literàriament parlant, l'excés de ruralisme. I cosa estranya: molta de gent que simpatitzaven amb la muntanya per la seva afinitat ruralista, la desconeixien en absolut. A Catalunya es pot dir que, llevat de quatre excursionistes, els literats apenes han escalat les aïtes muntanyes. Això no els ha privat, però, de descriure-les amb cert entusiasme graciós. Per estimar dignament la muntanya, cal conèixer-la pam a pam, cal haver-la sentida ondular sota les pròpies petjades. Qui no ha travessat els paratges pirenenics, vellutats d'avets o de boixos, no sap pas ben bé el que és la muntanya.

El mar ja és més conegut. Són comptats els catalans que no han passat algun istiu pels pobles de la costa, que no han anat uns dies a Sitges o no han arribat fins als primers pobles de la Costa Brava. I més comptats encara, els que no han sortit pels afores del port barceloní, dins una petita barca. El mar ha tingut també, entre nosaltres, la seva literatura característica. Abundaren, adés, les marines, algunes de les quals—parlem de les d'En Ruyra, naturalment—assoliren un èxit ben merescut. El poeta J. M. Lòpez-Picó ha cantat la nostra mar amb accents inoblidables.

Però, sense que això presuposi cap mena de preferències sistemàtiques, aconsellariem a tots els nostres escriptors, als més afectes a la mar inclús, que no deixessin cada istiu d'anar uns dies a muntanya, cap al Pireneu lleidatà o gironí, on a més de respirar els aires forts i tallants que bufen per les collades o damunt els puigs, aprendrien moltes meravelles del nostre llenguatge, les quals, malgrat el temps, s'han mantingut verges de tota corrupció velleidosa.

(De "El Pla de Bages").

ÉPOCA 1.ª ANY I.—BATALLADA 1.ª

BARCELONA

SETEMBRE DE 1878.

LA CAMPANA DE LA UNIÓN

ADMINISTRACIÓN
REDACCIÓN
CARRER DE LA LERONA
NÚMERO 13, 1.ª
BARCELONA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ.
FORMA DE BARCELONA.
Barcelo, Vintanet, 1.ª
Carrer de la Llerona, 13, 1.ª
Barcelo.

CADA NUMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ANEMIA Y PLÈTORA

Mentre prens, germana,
Alguna, noi ó banyo
Dels amics que PAGAN
Jo tindrè 'ls afanyos.Sen débil es fàcil caure.
També es mal està mol gran.
Perquè cuant menos 't penas
Un dia moras 't fa balla.

LA CAMPANA

Aquesta cosa no sols serveix per actes importants, ans també per fer broma; com ho demostra *La Campana de la Unió*. Tamany de 37'5 X 26'7. Setmanari aparegut a Barcelona pel setembre de 1878. Rabiosament anticlerical i irreverent. Consta de 4 pàgines. Amb dibuixos. Es publicà en diferents tongades. Veiem la "1.ª época" 13 números (28 novembre 1878): "2.ª época", canvi de capçalera, de 18 de març 1880 a 8 juliol 1880, en què deixa de sortir, per haver-li imposat el tribunal especial d'impresma la pena de 25 setmanes de suspensió, per un article titulat "Los frares" en el número de 24 de juny. Al cap d'una setmana, dia 15 de juliol, surt amb el nom de "La Campana", amb les mateixes característiques. Torna a sortir el dia 25 de setembre (época 3.ª), amb les mateixes característiques; en veiem fins al número de 9

novembre 1880, núm. 37; advertim que des del número 34 es publica formant un sol periòdic (n'ocupa tres pàgines de les quatre que té) amb el diari: "La Correspondència Catalana". Duu seccions de "Batalladas", "repics", "cuentos", etc. Preus: Espanya, trimestre, 8 rals; número solt, 2 quartos. Impremta de Llop i Santpere, Carabassa, 17; des del número 4, imp. d'Oliveres, a càrrec d'A. Xu-metra, Santa Madrona, 7, etc.

PERAYRE.

EL RIU

Entre joncs de melangia,
plenes de capvespre ombriu,
processó de cada dia,
passen les aigües del riu.

De quines fonts regalades
a la muntanya han brollat?
Quin delit les ha cansades
cenyint-les de soledat?

Soledat, o roca dura
a l'ocell i al tamariu!

—L'ocell mor, la flor no dura—
diuen les aigües del riu.

I amb una angúnia que plora,
esclaves, lentes se'n van.
El riu és camí i alhora
s'afadiga caminant.

Com un pobrissó que vaga,
tremolós, cercant caliu,
prop del bosc que les amaga
passen les aigües del riu.

Vull oblidar l'amarguesa
que munta del seu afany.
I sota la posta encesa
seran el meu viarany.

Irà, lleugera, ma passa
sobre el camí fugitiu.
I en un cel de satalia
hi haurà l'ocell que no mor
i la flor que no es mustia
vora les aigües del riu.

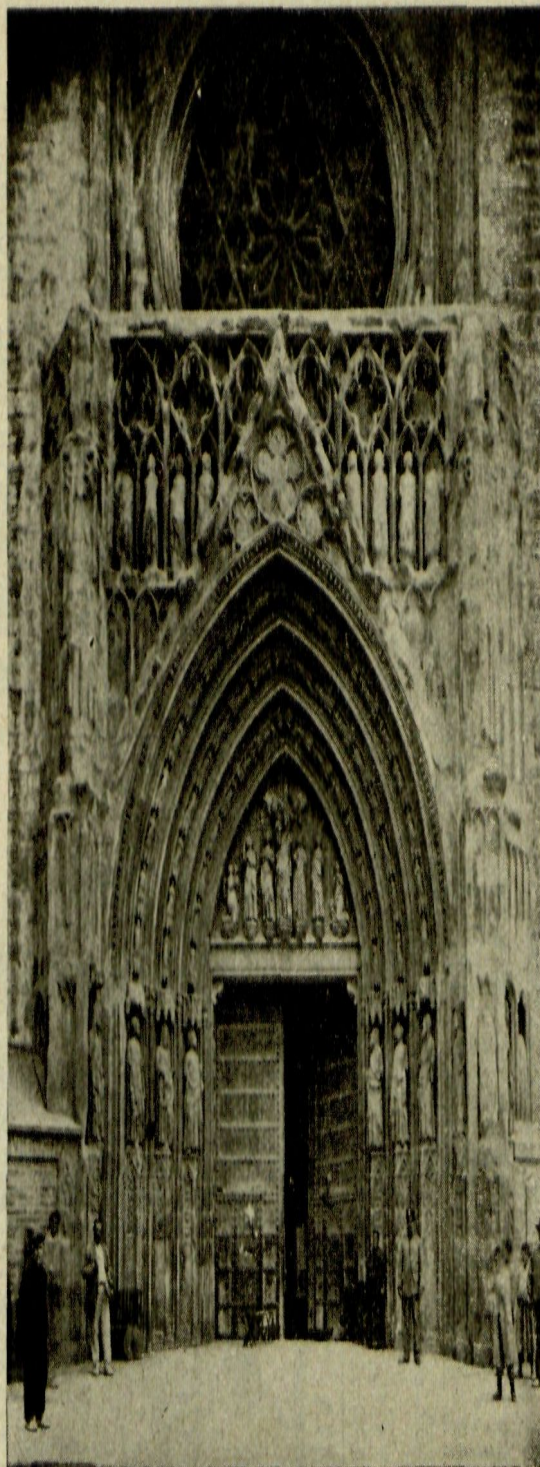
TOMÀS GARCÉS (1).

(1) Del llibre recent "El Somni".

CATEDRAL DE VALÈNCIA: Sant Francesc de Borja
i l'impenitent, *Per Goya.*

Del volum cinquè de la col·lecció Sant Jordi.

CATEDRAL DE VALÈNCIA: El portal dels Apòstols.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

LA ESPAÑA.

PERIÓDICO NACIONAL.

Administración. La Administración y la Redacción están en la calle de Amargós, número 12, 2.º.

PUNTOS Y PRECIOS DE SUSCRIPCIONES.

En Barcelona en la Administración del periódico y en las Oficinas de Madrid, Viena, París, y de los Hermanos Litores, 10 Ptas. al año.

Plaza de esta en las principales librerías, y por medio de una librería también en cualquier ciudad a disposición de los señores que deseen suscribirse del periódico. A través de correo. - 1845. 10.

En Ultramar y al extranjero 18 Ptas. al año, por Ultramar.

ADVERTENCIAS.

Como la empresa aun no tiene arreglada todas sus dependencias esperamos que los SS. Suscritores a más de tener la bondad de definirlas, se tomarán la pena de darnos aviso de las faltas involuntarias por nuestra parte que existan en el recibo del periódico.

LA ESPAÑA DE 1869.

La España de 1869, día que tiene una de las más bellas páginas de nuestra historia en este siglo, nos ofrece a través de las que por un momento la historia se abre a gloria y de patrocina un que, España a la que el mundo entero la llama patria, que ha conseguido de la "libertad" una victoria gloriosa y de una paz y bienestar continuos.

Nos damos en verdad que haya podido haber escritores españoles, de los de esta parte de saber y de criterio que hayan atribuido los adelantos y sacrificios de la patria española por su parte a él y el tipo de una nación extranjera a otros sentimientos que a los de un puro patriotismo, es decir el amor a su patria, sus libertades, sus leyes, su nombre y a todos los objetos que en patria les ha dado. Para nosotros de esta verdad a cualquier hora trágica de nuestra historia, y a nuestro acuerdo de la patria, porque la España designada de hoy por la España muerta se altera de trabajo y de trabajo, hemos estado sino interesante al menos a veces el trabajo y aquí un documento para nosotros. Ved aquí la que dice el inventor antes de volver a la España de los españoles. Esta es la primera que se publicó en España y que en el día de la entrada de los invasores a esta capital, estaba fijada en su esquina.

Nuestro Emperador de los franceses, Rey de Italia, etc. España. Después de una larga agonía, vuestra nación ha a porvenir. Ha visto vuestra patria y a la redención. Vuestro gobierno y vuestro poder hacen parte del mío. Vuestro príncipe me ha confiado todos sus derechos a la Corona de los españoles. Yo no quiero renunciar en vuestra provincia, pero quiero adquirir derecho a ella al amor y al reconocimiento de vuestra patria. Vuestro mandato es vuestro. Yo os digo a vosotros, mejoré vuestras instituciones, y os haré pasar de la beneficencia de una reforma, sin que representéis quedados, desdichados y convulsos. España. Yo he hecho vuestro una Asamblea, general de las Diputaciones de las Provincias y de las ciudades y yo mismo quiero saber vuestras deseos y vuestros necesidades. Entonces dependo de todos sus derechos, y os haré vuestro gloriosa Corona en los años de otro Yo mismo, asegurando al mismo tiempo una Constitución que consigne la más y más la autoridad del soberano con la libertad.

los privilegios del pueblo. Españoles acordad de lo que han sido vuestros padres, y a más de lo que habéis vivido. No os vengáis la culpa, sino del mal gobierno que os regia. Tenid como esperanza y consuelo con las circunstancias actuales, pues yo quiero que mi memoria llegue hasta vosotros. Años atrás, y que os vengáis. De el emperador de nuestra patria. Dado en nuestro palacio imperial y Real de Bayona a 25 de mayo de 1808. Firmado Napoleón. Por el Emperador, el Ministro Secretario de Estado Hugo. El Maré.

Y la respuesta a tan ligeros promesas, el grito con que contestó la España a la voz de su invasor cuál fue? Testigos fueron nosotros y el mundo. Nuestra nación, olvidada como un soldado, se movió dispuesta a sellar con su sangre la negación a estas promesas, pero sus ojos a tanta halagosa bajo los cuales miraba descubierta una patria: hombre tendía sobre el cadáver la sangre de un momento sacrificado: las espaldas de buena gente bambolean al parecer por el suelo que después el viento mismo cubría la vista a invadirnos la gran calamidad, de la que se había. La España de 1869, día que tiene una de las más bellas páginas de nuestra historia en este siglo, nos ofrece a través de las que por un momento la historia se abre a gloria y de patrocina un que, España a la que el mundo entero la llama patria, que ha conseguido de la "libertad" una victoria gloriosa y de una paz y bienestar continuos.

Nos damos en verdad que haya podido haber escritores españoles, de los de esta parte de saber y de criterio que hayan atribuido los adelantos y sacrificios de la patria española por su parte a él y el tipo de una nación extranjera a otros sentimientos que a los de un puro patriotismo, es decir el amor a su patria, sus libertades, sus leyes, su nombre y a todos los objetos que en patria les ha dado. Para nosotros de esta verdad a cualquier hora trágica de nuestra historia, y a nuestro acuerdo de la patria, porque la España designada de hoy por la España muerta se altera de trabajo y de trabajo, hemos estado sino interesante al menos a veces el trabajo y aquí un documento para nosotros. Ved aquí la que dice el inventor antes de volver a la España de los españoles. Esta es la primera que se publicó en España y que en el día de la entrada de los invasores a esta capital, estaba fijada en su esquina.

Nuestro Emperador de los franceses, Rey de Italia, etc. España. Después de una larga agonía, vuestra nación ha a porvenir. Ha visto vuestra patria y a la redención. Vuestro gobierno y vuestro poder hacen parte del mío. Vuestro príncipe me ha confiado todos sus derechos a la Corona de los españoles. Yo no quiero renunciar en vuestra provincia, pero quiero adquirir derecho a ella al amor y al reconocimiento de vuestra patria. Vuestro mandato es vuestro. Yo os digo a vosotros, mejoré vuestras instituciones, y os haré pasar de la beneficencia de una reforma, sin que representéis quedados, desdichados y convulsos. España. Yo he hecho vuestro una Asamblea, general de las Diputaciones de las Provincias y de las ciudades y yo mismo quiero saber vuestras deseos y vuestros necesidades. Entonces dependo de todos sus derechos, y os haré vuestro gloriosa Corona en los años de otro Yo mismo, asegurando al mismo tiempo una Constitución que consigne la más y más la autoridad del soberano con la libertad.

LA RAZON.

DIARIO DE LA MAÑANA

EN BARCELONA

6 cuartos

SEMANALES.

EN EL RESTO DE ESPAÑA.

14 reales

TRIMESTRE.

Números sueltos 2 cuartos.

Sem. 3.

DOMINGO 23 MAYO 1869.

Num. 22.

CALENDARIOS.

ROMANO. La Sma. Trinidad y la apar. de Santiago.

ANGELICO. Domingo de Trinidad.

CUARENTA HORAS. Están en la iglesia de Sta. María Magdalena de religiosas de S. Agustín.

REPUBLICANO. 3 Jerc. Anaxágoras, geógrafo.

AFECCIONES METEOROLÓGICAS

DÍA	HORA.	CELESTIO	BARÓMETRO.	TERMÓMETRO.
21	10 h	17	737'3	74
22	7 h	18	763'2	80
23	7 h	21'2	762	75

Las oficinas de este periódico se han trasladado: calle de Guardia, 14, bajos.

PARTES TELEGRÁFICAS PARTICULARES.

Madrid 22.—Ha sido aceptada la dimisión de Ayala, encargándose interinamente de la cartera de Ultramar el ministro de Marina.

Lorenzana y Figuerola van a dejar sus puestos. Háblase de Madcz para sustituir al último.

CRÓNICA LOCAL.

Ayer dos italianos se apoderaron de algunos pañuelos de una tienda de la calle de la Bajada de la Cárcel picando luego las de Villa Diego; pero algunos paisanos y dependientes de la tienda que los observaron echaron a correr tras

La España.—Tamany de 37'5 × 25.

Diari del matí aparegut a Barcelona el dia 3 de maig de 1845. Consta de 4 pàgines. De to conservador, de dreta. Duu les diferents seccions de notícia ri d'ací i de l'estranger, ultra els articles "doctrinals" sobre tema polític. Preus: a Barcelona, un mes 10 rals "vellón"; fora 14 rals; estranger i Ultramar, trimestre 80 rals. Editor responsable: Salvador Borràs. Redacció i Administració: c. Amargós, 12, 2n. Impremta de Francesc Coma, carrer d'Amargós, 12, Barcelona.

PERAYRE.

AQUELLS NOMS

El temps portava de posar noms com el de *La razón*, diari del matí, que començà a publicarse a Barcelona pel mes de maig de 1869. Tamany de 21'3 × 15'7. Preus: Barcelona 6 quartos a la setmana; a la resta d'Espanya, 14 rals trimestre. Número solt, 2 quartos. Publicava tres "calendaris": el romà, l'anglicà, el republicà. Tipografia d'Oliveres, oficines, Guàrdia, 14.

UAB
Biblioteca
PERAYRE
i Hemeroteca General

EL PALITROQUE.

Se le todos
los
domingos.

PERIÓDICO REPUBLICANO FEDERAL.

No se admiten
suscri-
ciones por meses.

EL PALITROQUE saluda fraternalmente a *El Cebé, La Vanguardia, El Federalista, El Semanero* y demás futuros compañeros de **PONTON**.

Igualmente saluda a *La Tropa*, por su caritativo propósito de ilustrar a tanto bicho como se encarama en el púlpito para vomitar desde allí sandeces a pares contra los revolucionarios, que pervierten de la sociedad y conspiran contra la verdadera libertad, que es la que nos han definido los Masai Ferreti, los Cirilos, Claret y otros ociosos de seráfica y estomacal memoria.

El señor Clavé se subleva contra la guardia negra porque teme no ser admitido en el cementerio general cuando fallezca. Nuestro amigo ignora que esa misma guardia negra le tiene destinado un nicho en forma de tiburón allí cerquita el golfo de Guinea.

Se va a proveer por concurso una plaza de Rey, vacante por fallecimiento de D. Isabel de Marfuri, que la obtenga. Los aspirantes se servirán remitir sus solicitudes a aquella secretaria antes de 4.º de Enero, en las cuales probarán por medio de certificados:

1.º Nada respecto a hombría de bien y moralidad. Estas ya se presumen.

2.º Que es del sexo macho, a juicio de peritos veterinarios.

3.º Que si es forastero traerá una cohorte de manchabos que compartirán con él la dirección de un pueblo (hijo idolatrado suyo por supuesto) que no sabe regir por el mismo porque los progresistas le tienen condenado a eternas dragas.

4.º Que usará el champagne; que descuidará su mujer; que firmará la nómina; que pedirá secretamente prestado a las cajas del pueblo; que mandará

dinero a Roma y que fustigará a su hijo idolatrado (el pueblo) a la menor indicación de sus directores.

La fórmula del juramento para este último deberá ser la de los ex-moros de la escudra, que según un periódico decía así:

«Mataré a la primera indicación de mis superiores, a mi padre, a mi madre y a mi hermano».

Los efectos de la revolución todavía no han alcanzado a nuestro Etcmo. Ayuntamiento. Esta corporación todavía no ha querido acordarse que el sueldo de 24,000 reales que paga al secretario, podría reducirse a doce mil, y que hay allí muchos papamatas que sirven al gobierno caído, y que cobran 1600, 1200, 1000 reales mensuales etc., por unos trabajos que justificamos a la mitad de aquellos sueldos. Además, el pueblo liberal vería con gusto que aquellas plazas fuesen desempeñadas por muchos de los hombres que el año pasado salieron a campaña a esportar su vida, y que hoy se ven reducidos a la miseria, a pesar de su aptitud y patriotismo.

SOLILOQUIO:

—«Voy a propagar la República federal; pero no, que para reunir votos mejor será la coalición. Pero no, sea la República-federal. Si ensayase la coalición y la República, juntas, tal vez los votos serían mas. No, no; haré propaganda por la República. Pero ahora recuerdo que la votación del comité solo ha dado dos mil votos a pesar de ser todo el mundo republicano. Si será que se han traído fastidiados de la primera elección por sufragio, en la que les di una candidatura oficial votada además por gente libre! Si! pues no conviene lo de República; para obtener votos, mayor va la candidatura pastel.»

Un oyente rascándose la oreja.—Ese prójimo discute como cierto ex-socialista de la Junta provi-

EL PALITROQUE

Aquest periòdic començà de publicar-se a Barcelona el dia 22 de novembre de 1868. Era republicà i federal. Sortia els diumenges. Consta de 4 pàgines de 27'5 x 20'5 Preus: 2 quartos. No veiem peu d'impremta.

PERAYRE.

Arran d'una cançó

Passen els mesos i els anys—passen els plers i alegries—passen les nits i els dies—passen, també els desenganyos. Així cantava amb gran retintin la raspa del pis del damunt de casa meva acompanyant-se del dringar de plats i coberts en el piano (?) de l'aiguera. Sempre que cantava aquesta cançó—que era molt sovint—em distreia dels meus encaboriements llançant-me a cogitacions noves rela-

Periòdic quinzenal in-
dependient d'araports,
reastre mundial, modas
notícies, amb secció
d'anuncis dels meliores
industrials i portaveu
defensor dels interessos
de Sant Andreu
de Palomar

Deix treballs publicats
en responen llurs
autors

No es retornen els originals
Redacció
Administració:
Passeig Fabra i Puig,
núm. 35
Preu: 30 cims.

GRÓNICA QUINZENAL

AGLARINT CONCEPTES

Hem rebut varies cartes, alenies i respes-
tosos (moltu per el qual ens dignem con-
testar), quals firmants es donen per ofe-
sos per l'ironia fuelejanta, diuen, que's
deixa veure en la Grònica quinzenal, del
nostre prop-passat número.

Es un mal enès, senyors. Per la forma
que tenen vostres en exposar ses queixes,
citem segura que dita Grònica, no resa gens
ni mica amb les seves suposades ferides
sublimitats. No va per vostres.

No critiqueu, i ens an guardarem prou:
les aficions i gustos de ningú, primera, per-
què no hi tenim cap dret i després perquè
nosaltres som molt respetuosos amb tot lo
que mereixi respecte.

No tan sols pensem com vostres que'l
futbol és bonic i distret, sinó que creiem
que ben jugat i jugat és un esport humà,
civil, higiènic, vivificador i sobre tot in-
teressantíssim.

Lo que no acceptem i reprimimarem sem-
pre, és que'ls jugadors expressament i amb
tota mala intenció es facin mal, com també
la brutalitat i mala educació que represen-
ta que'ls espectadors, precedit d'un escàn-

dol groller i mal sonant es barallin com
animals despreciables.

I, principalment, lo què destatem amb
tota la vehemència dels nostres sentits i
amb tota l'ànima es, que per medi d'un en-
tusiasme voporda malguanyat, es facin
desa com mòmies venerades a gent sense
instrucció, a gent sense cap mèrit lloable
de profit humà, a gent en una paraula,
quasi tot-ella analfabeta.

Alta, no; mal.

Deu admirar-se i aplaudir-se a un bon
jugador i fins sentir simpaties per sa des-
tressa i aptitud en el camp; però mal el le-
var-lo al gítol d'una glòria.

Es una vergonya per un poble, i més si
aquell poble parla i pensa en català.

S'han d'admirar verament i venerar als
caps que amb el seu llum i el propaguin
les ciències, les arts i les indústries, pro-
porcionant profits a l'Humanitat.

S'ha gloriificar als caps que il·luminen la
bola del món.

Mal, als peus que fan rodolar una bola
de culro

L'ESTEL — 390

L'ESTEL

Aquest periòdic començà de sortir a Sant Andreu de Palomar, l'any 1922. Era quinzenal, constava de 16 pàgines, compres les cobertes. Tamany: 28'3 x 22. Redacció i Administració: Passeig de Fabra Puig, 35. Impremta de les Indústries gràfiques Casadesús Pujagut, Passeig de Sant Joan, 34.

PERAYRE.

cionades amb l'esperit informatiu de la lletra d'aquelles quatre ratlles rimades.

Passa tot, tot menys, el que voldríem que passés de pressa i àdhuc allò que no voldríem que no passés mai. Les alegries i els plers s'esmunyen fugisserament mentre que el dolor del païdor, o el mal de queixal, per exemple, mai no acaben d'anar-se'n robant-nos l'humor i el bon son d'aquestes nits hivernenques que, si passen amb la sortida del sol, ho fan tan cançonament que semblen dues

nits enganxades, dues nits de setze hores doblades.

Evidentment que passa tot. El que hi ha són maneres i formes de passar les coses. Un dia, d'excursió passa com un llampec mentre que un dia de mal de ronyons tarda més de passar que no una quaresma plujosa. Les hores arran de mar, contemplant el vol de les gavines, el nedar de la xicalla, o els moviments de les barques pescadores, transcorren a una velocitat de més de doscents HP. Les mateixes hores passades en l'antesala del dentista, en l'andana de l'estació d'Olesa (la més freda i ventejada de la línia del Nord) o en el quartet de la preve, són hores matusseres, hores de plom, hores de retintin com el que la raspa veïna posa a la cançó.

Si les hores poguéssim viure-les dormint la vida seria un paradís; més encara! un super-paradís on cap cosa no ens molestaria, ni les passades repetides d'aquell rossinyolet que en eixint del niu cantava, segons consta en "Muntanyes del Canigó".

Viure no és pas la mateixa cosa que mastegar contínuament les hores vinguin com vinguin amb tendrum i ossos. Si hom tingués la facultat de prendre'n la part que millor li escaigués ja serien figues d'altre paner, car faríem allò d'aquest ne prenc, de l'altre en deixo i ens la passariem més dolçament que no ara que tot són sustos i angoixes, dubtes, vacil·lacions, esperances i desenganys per a tot d'una començar un rosari al revés, llarg que mai no s'acaba, i, després, tornem-hi que no ha estat res.

Les hores lentes no són pas les hores plàcides per més que això seria lògic. Les hores bones passen ràpides, llampeguejants; les altres, les dolentes haurien d'ésser com les calces de cotó, que si es mullen s'escurcen.

El refrany diu que "a mala anyada donar-li passada". Es el recurs consolador que ens resta; però amics meus, el refrany esmentat és com la recepta que ens dóna el metge (pagant s'en-

CAPS DE BROT DE LA BALDUFÀ

FRANCESC CERCÓS TORRES

PER A TOTS ELS GUSTOS

Per a tots els gustos han sortit noms de periòdics, com poden veure en aquest que es titula *La Baldufa*, aparegut a Barcelona, a darreries de l'any 1914. Consta de 8 pàgines de text, mes 4 de cobertes en paper de color: 27'5 × 21'5. En el número que tenim a la vista no es veu cada quan surt ni el preu. Hi tenen escrits En Lluís Capdevila i l'Amichatis. Impremta de Fèlix Costa, c. Nou de la Rambla, 45.

tén); que no és la mateixa cosa receptor que engolir-se la medicina. Com a al·licient no volem escatir si no dóna resultat. El que assegurarem per pròpia experiència que tenim de certes coses és, que és més fàcil fer passar una pesseta de plom que no la migranya i és més possible fer-se passar el fred que no la calor i d'altres coses pitjors.

Per això ens carrega extraordinàriament la cobla de la raspa que ho troba tot fàcil de passar; els dies, els anys i també els desenganys. Pel que es veu, hi ha estómacs que pairien les pedres... ei! si és veritat la cançó.

EL DOCTOR ARMILLA.

SORTIRÀ CADA DISSABTE
 REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
 Carrer Sant Pau, 21, botiga. (Hi ha botiga)
 Imprempta F. Badia. — Carrer del Doctor Dou, 14

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
 BARCELONA, trimestre 2 Ptas.
 FORA, un any 10 »
 EXTRANJER, un any 10 »

NÚMERO EXPOSICIÓ

dedicat al pintor

A. ROS Y GÜELL

Reproducció de vint quadres

En aquest número de la dida a

EL CONDE DE MONTECRISTO

y comença la sèrie de jocs

LA CAPSETA DELS PETONS

REVISTA EXTRAORDINÀRIA DEL

Concurs Popular

Tot sense augment de preu

AVIS. — Entregant els fulls de la
 C. de Montecristo en bon estat i 40
 cèntims, s'entregará l'obra esmentada.

A. Ros y Güell

TIPUS

Es molt popular el de la dida i ha tingut també el seu periòdic: *La Dida*, que començà de publicar-se a Barcelona l'any 1902. Consta de 8 pàgines, de 28 × 21". Setmanal il·lustrat, sortia els dissabtes. Redacció i Administració, carrer de Sant Pau, 21, botiga. Preus: Barcelona, trimestre, 2 pessetes; a fora, un any, 8 pessetes. Solt, 15 cèntims. Repartia en fulletó novel·les i peces de teatre. Impremta: J. Badia, carrer Doctor Dou, 14.

PERAYRE.

Aspectes literaris

ELS ESPECIALISTES

A la literatura catalana, tot just novella, tot just renaixent, li surten cada dia noves valors a base d'"especialistes en la matèria".

Va durar molt temps que aquests especialistes es reduïen a dues branques: poetes de jocs florals forans i escriptors per als infants.

La literatura de jocs florals forans era dolenta; en canvi la destinada als infants és pèssima i perniciosament antipedagògica, no en el sentit encarat del mot si no en el sentit estrictament racional i ètic.

Per això malgrat les tonelades de paper imprès destinades als infants, nosaltres afirmem encara que Catalunya no té literatura infantil en l'alta accepció del mot, i si nosaltres haguéssim de triar obres per als nostres fills recorreríem encara, ben satisfets, a Juli Verne, a Walter Scott, a Maine Reid, a Andersen, a Karl May, als germans Grim, a Defoe i a tants altres escriptors estrangers que en lloc de proposar-se fer pessetes varen proposar-se fer una obra.

En català assenyalaríem per als infants un bell intent de novella de Carles Riba, els "Monòlegs per a infants", de Sara Llorens; "Lau", de Carles Soldevila i poquetes més que ara no ens vénen a la memòria.

Però per si la literatura carrinclona per infants no fos ja prou, ara ha sortit una altra especialitat: la literatura per adolescents, que la gent subratlla amb el nom de literatura blanca i nosaltres amb el nom de literatura grisa, dolenta de confiança com l'altra.

I mentre un funda la biblioteca diem-li "Bonica", l'altra posa tenda al davant amb el nom de biblioteca "Donzellea".

Decididament no val a jugar amb els nostres infants i amb la nostra joventut. No val tampoc a acaparar em-

preses teatrals, cases editores, periòdics, revistes i biblioteques, sense cap més finalitat humana que el tant per cent i sense cap mira patriòtica ni mitjanament cultural.

Què en farem que els nostres infants i la nostra joventut llegeixin en català si aquesta lectura ha d'exercir sobre ells una influència malaltissa pel seu morbós sentimentalisme estantís i el tipus que crea de coca ensucrada o de serradures?

Cal donar als infants, als joves i a les noies obres més humanes, de virtut, de passió, de força, obres de tessitura més alta, "obres escrites per gent que tingui coneixement de coses", obres constructives i no únicament productes d'una imaginació torturada per un sempitern "leit motiv" i amenaçada amb clixés que es retoquen cada dia o cada setmana.

Potser algun altre dia insistirem sobre aquest tema, ja que ara volem assenyalar encara una altra plaga que ens ha sortit amb els especialistes de literatura de districte V, tan falsa, tan burda i tan idiotitzant com les altres especialitats ja anomenades.

Què s'han cregut aquests senyors del districte V? Què es creuen que és aquest districte barceloní tan bescantat per ells de cara a la "taquilla"?

Es senzillament estúpid anar a fer teatre català al Paral·lel per malmetre més aquell públic taujà amb obres efectistes de color pujat, obres que tenen la pretensió *d'épater le bourgeois*, i en realitat no aconsegueixen altra cosa que eternir amistançades, cambreres de cafè, "organillers" i els "croupiers" que ara estan en vaga.

El "vaudeville" ens sembla bo al costat d'aquests "esperpentos" i d'aquestes estridències.

Ens sortirà també ara algú fent literatura tramòtica de Passeig de Gràcia o de Sant Gervasi?

Nosaltres diríem a tots aquests especialistes especulatiu que com florrons han sortit a la literatura ca-

talana, que els literats d'indústria no ens fan cap falta ni servei. Que de literatura només n'hi ha de dues menes: la bona i la dolenta. Que la d'ells és decididament i francament de la segona mena.

I això que tothom diu a mitja veu per a no ofendre susceptibilitats dels autors—per allò que aquí tots ens coneixem—nosaltres hem volgut dir-ho clar i català i en lletres de motllo.

Nosaltres, els especialistes els tolem quasi únicament en medicina i assenyallem com a dignes d'ésser posats a la picota els autors i les empreses que, enropats amb els mantells del patriotisme, ens introdueixen mercaderies avariades per als infants i per a la joventut o bé obres teatrals per un barri determinat i per un públic ingenu que se l'insulta pel fet de tractar-lo com de condició inferior.

Literatura blanca? Literatura verda?

Literatura dolenta, diem nosaltres.

EMILI SALETA I LLORENS.

(De *Poble Nou*, 23 gener 1927).

Les bèsties tornen a parlar

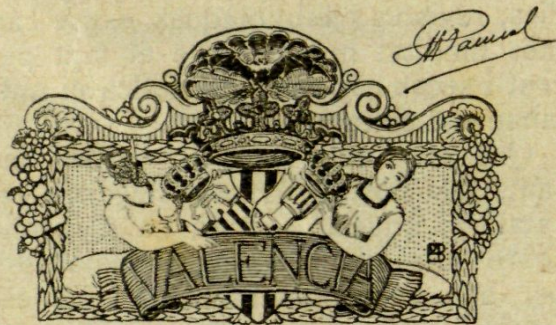
Diumenge, dia 13, s'escaigué al restaurant del Parc la celebració de la festa, un fraternal banquet d'aquells qui duen llinatge coincident amb nom d'algun animal irracional, vulgarment anomenat bèstia.

No cal dir que, tractant-se d'un banquet, aquests senyors si en parlarien de coses! Per això se'ns ha suggerit el títol que encapçala aquestes ratlles. Car si són conegudes moltes faules i contes que ens representen les bèsties,

14. - EL BORINOT.

quan parlaven, i si hom creia que aquest temps era definitivament passat a la història, ara sabrà que no; que si un temps varen emmudir, ara tornen a parlar. Com ho demostren els senyors Rossinyol (Jaume), Ciervo (Joaquim), Llop (Francesc), Rossinyol (Joan), Cunill (Joan), Llisas (Ramon), Llop (Casimir), Colom (Enric), Vaca (Josep), Rossinyol (Josep M.), Peix (Joan), Bou (Antoni), Surell (Miquel), Isart, Moltó (Ramon), Arisó (Rafel), Aguila (Antoni), Moll (Gabriel).

No cal que diguem que EL BORINOT per dret propi també voleïa per allí i ara us tramet la seva notícia, sense "bombos", ni lloances, ni grans discursos, perquè, com que és part interessada, semblaria que és com un mateix fer-se les pessigolles i riure.

PORTANT-VEU DE LA JOVENTUT VALENCIANISTA
Any II • Barcelona, Setembre 1914 • Núm. 11
Núm. 10 cèntims.

Les primeres roses

Hem cul·lir les primeres flors en nostre
canal de renouement; hem cul·lir les pri-
meres flors—totes vermelles, sang de
joventut—que anaven esclatant en cada
pit en cada cor. A les paraules plenes de
l'amor i la Patria. Hem cul·lir les pri-
meres flors—flors blanques, flors blaus,
de pura i d'esperança—brindades al
caliu de la joventut. Hem cul·lir també
la més fonda emoció: la més profunda ala-
laxia i hem jurat amb elles el somni de
la joventut, la joventut dels camins mags.
Dalt, en Tronica, el representant en
Corts, el cap del partit saumí, allargava
la mà al representant dels republicans
que la estreta joventut, «ja en som
republicans i joventuts i dinàstics; si ho
són, oblidem-lo per a pensar que som
valencians tots» qu'és ideal valencianista
ens uníen per sobre de tot...
I la gloriosa ensenya, la de les Quatre
Barres saginantes, flamejava alçada.

I els companys, el públic que omple
el teatre—temple allavors per a nosaltres—aplauia tronc.
I han puntejat els ulls i han vist els
curs i han esclatat les primeres flors,
roges vermelles, sang de joventut.
Animats d'un mateix foc, d'un mateix
entusiasme, d'un unison sentiment, tots
una sola veu: a una paraula sola hem
seguit la Ensenya de nostra Patria i hem
rendit homenage al Rei gran, al Jaume
Conqueridor.
I allí, als peus del monument purrós,
hem deixades en ofrena les primeres flors
esclatades en nostre canal de renouement,
roges vermelles, sang de joventut: flors
blanques, flors blaus, de pura i d'ope-
rança.
I dalt, el sol, ha lluminat més viu
i de l'horitzó ha arribat un perfum més
grat.
I la ciutat, la Regu, dignificada, en
canal de reivindicació, sentida de festa,
era la joventut que «guarda al prome-
lants anys anvorats, somridors i felicitat»
joventut triomfant,
vida florosa.

Ty...

L'«Almanacco Letterario»

La important casa editorial Mondadori, de Milà, ens ha tramès un exemplar del seu «Almanacco Letterario» per a 1927.

Forma un bell i gruixut volum, d'un text molt nodrit, i del més alt interès. Es un ressò del moviment literari d'aquell país. Nombroses signatures l'avaloren. Perspectives de la producció en els diversos rams del llibre a tot el món. Una notable munió de dibuixos, caricatures de personalitats, etc., acaben d'arrodonir el contingut del llibre.

Es una obra ben reeixida de la casa Mondadori, avantatjosament coneguda pels seus esplèndids llibres i publicacions.

GERMANA VALENCIA

La colònia valenciana ha estat molt nombrosa a Barcelona i en diferents ocasions ha fet possible la publicació de periòdics com *València*, que començà de publicar-se a Barcelona a les darreries de l'any 1923. Tamany de 31 × 21. Mensual de 12 pàgines i les cobertes, que duïen fotogravats. Mensual. Preus: 10 cèntims el número. Impremta Tipografia de J. Asmarats. Passatge de la Mercè, núm. 8. Barcelona.

PERAYRE.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
IMP. ALTÉS.

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

Pintura i Decoració
FRANCESC FERRER. Aragó, 193

PINTURA DECORATIVA.-Papers pintats.
Rètols.— Viladomat, 52.-Barcelona.

.. PINTURA de Cotxes i Autos
Joan Mir.—Villarroel, 126

Tallers Castellanas. Escultura religiosa.— Balmes, 123. T. 2318 G.

Ferros artístics, especialitat amb els encàrrecs. JOSEP FLÓ. Aragó 277

Tenyits, rentats i aprestos. C. de Cent, 319. (Ssal., E. Granados 64)

TINTORERIA CATALONIA. Tenyits i rentats econòmics. Aragó, 339

Tenyits electre-químics i rentats en sec.—E. Granados, 141

Electricitat. CARLES ROSELL
Calabria, 95. Telèfon 1592 H.

Instal·lacions, aigua, gas, electricitat i reparacions. G. TOMÀS Tallers 76

Electricitat i Lamp. MARCELÍ ROVIRA
Plassa Pí, núm. 2.-Barcelona.

Fàbrica de Làmpares Elèctriques
ALFONSO MAÑER.-Villarroel, 173 bis

Instal·lacions i reparacions elèctriques.—Roselló, 207. Telèf. 2989 G.

Reparació de tota classe màquines elèctriques. D. AGUELO. Aragó, 359

PATENTS I MARQUES
A. PASQUAL.—C. de Cent, 304, pral.

Llibres, els millors
EDITORIAL POLÍGLOTA.—Petritxol, 8

MATERIAL ESCOLAR I CIENTÍFIC
(SUC. ESTEVA MARATA). R. Univer., 7

LA FIRA DEL BOSCH. — Joguines.
Rambla del Prat, 2. - Barcelona, G.

Ceràmica i Rajoles
CASIMIR VICENS.—Tallers, 72.

Articles Fotogràfics i Ràdio
PÉREZ I SÀBAT.—Fontanella, 18

Articles fotogràfics i ràdio
V. CALDÉS ARÚS.—Salmerón, 140.

Tapiceria, cortinatges i sillons confort. Consell de Cent, 336, baixos

CASA SIBECAS. Articles per a tots els Sports.—Aribau, núm. 35.

Articles Viatge i Pell
LA MUNDIAL.—Salmerón, 153.

Moneders, Carteres i Petaques (F.)
R. Torres.—Plassa del Pí 2.-Barna.

Fàbr. Articles de pell i per a regal.
Perfum. M. OLLER. Casanova, 117

Cristalleria i Alumini
CASA ACAR.—Ronda S. Antonio, 60.

VIDRES, Cristalls plans. - T. Garcia.
Panadès, 1. Tel. 1166-G. — Barna.

Taller d'OPTICA, J. PUIGORIOL.
Carrer Muntaner, 56

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS
A. Hernàndez.—Rosselló, 199.

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS
Compra-venda. — Menéndez P. 14

EL KRIC. Acc. i nov. per a Auto. a preus reduïts.—Aragó, 201

Recauxutatge Fort, el millor
E. Granados, 85. Telèf. 2853 G.

GANIVETERIA ROCA
Plaça del Pi, núm. 3

Esmolet i paraiguer, afinació de tota mena de tall. Bruch, núm. 71.

Bicicletes, Motors, Export
J. BENEDIT. Aragó, 270

BICICLETES I ACCESSORIS, nous i usats.
Creu Cuverta (prop Calàbria)

REPARACIÓ I LLOGUER DE BICICLETES.
J. Teixidor.—Carrer Rocafort, 29

L. RICART. Bicicletes, accessoris, major i detall.—Trafalgar, 41

FIXOLINA CANIGÓ

MOBLES FRADERA

Fradera i Ribas, s. en c.

Fabricació pròpia

Vendes a termes.
Condicions especials pel
pagament immediat.

Exposició, Despatx i Tallers:
Calabria, 94 - Tel. 968-H
BARCELONA

SALA PARÉS
Establiments **MARAGALL**
Petritxol, 3 i 5 - **BARCELONA**

FÀBRICA DE LLONGANISSES
la millor de la nostra terra

TELEFONS

A Seu d'Urgell, n.º 124
A Barcelona, n.º 2023
A Sitges, n.º 1383

Demaneu a tot arreu la marca

ELS PIRINEUS

Quingles i Escaler

CASTELLCIUTAT
(Seu d'Urgell)

FOTOGRAVATS

BICICLETES. Construcció i reparació,
i demés accessoris.—Bailen, 85.

CAMISERIA del "Liceo"
JOAN VALLVÉ.—Sant Pau, 3.

Acadèmia Tall i Confecció per a
senyorettes.—Diputació, 222, pral. 1.ª

Sastreria Guilemany, vestits i for-
mes tots preus. P. Sol, 8, t. 1451-G

Demaneu la faixa ELITE recomana-
da pel cos mèdic.—Via Laietana, 54

Venda d'ORTOPEDIA i articles
d'higiene maj. i det.—Provença, 195

Pianos, harmòniums: venda i afina-
ció.—Planeta, 41—L. CAMPS ARNAU.

.. **FRATERNUS.** Agència de Negocis
Plassa Catalunya, 3, 2.º, 1.ª.—Barna.

Rel·lotgeria PAHISA. Adob de re-
l·lotges. Joies.—Mallorca, 330.—Barc.

Caixes cabals des de 200 ptes. totes
d'acer.—P. Marquilló. Mallorca, 125

ESTORAS I CARPETS COCO.—Ll. Gibert.
P. Urquinaona, 8. Tel. 713.-S. P.

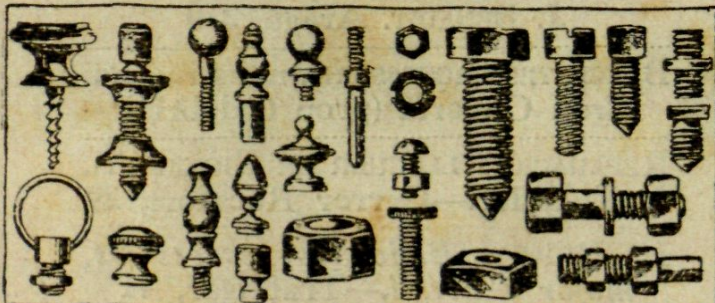
MOBLES (Fàbrica).—E. Dalmau
Plassos i comptat.—Mallorca, 178

MOBLES D'ART.—Decoració y res-
tauració.—València, 281

Mobles de tots preus.—A. Navarro
Casa fundada en 1892.—Balma, 70

NINES. Manufactura. Gran Assortit
Joaquim Costa, 21 (antes Ponent)

Especialitats «ELECTRO-WATT» Metalúrgiques
FRANCESC BELTRÁN
Carrer Muntaner, 7.- Teléfon 964-A.-Barcelona

Aparells per a llum a Vapors de Navegació Mines.
Cargols de tota classe.
Decolletatge. — Peces especials.

res. / 172